

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2014 / 1667
Datum van uitspraak
17 juni 2014
Rolnummer
2013/AB/616

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

COVER 01-00000017130-0001-0008-01-01-1

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
definitief

D

appellant,

vertegenwoordigd door mr. VANDENDRIESSCHE Steven loco mr. HOEBEEK Raf, advocaat te
1853 STROMBEEK-BEVER, Lakensestraat 41, bus 6.

tegen

BIZERBA BELGIQUE NV, met zetel te 1702 GROOT-BIJGAARDEN, Industrielaan 4,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. BOUCIQUE Ward, advocaat te 1160 BRUSSEL, Vorstlaan 280.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- de voor eensluidend verklaarde afschriften van de bestreden vonnissen, uitgesproken op tegenspraak op 5 april 2011, 8 januari 2013 en 29 april 2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 23e kamer (A.R. 2775/11),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 7 juni 2013,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 20 mei 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Op 2 november 2009 ondertekenden de heer D en de nv Bizerba België (hierna aangeduid als *Bizerba*) een arbeidsovereenkomst voor bedienden van onbepaalde tijd, waardoor de heer D werd aangeworven als technicus.

2. Op 22 juni 2010 ondertekenden partijen een contract bedrijfswagenplan, waardoor de heer D zich ertoe verbond om het bedrijfswagenbeleid strikt na te leven en om, rekening houdend met de normale slijtage, de hem ter beschikking gestelde wagen in dezelfde staat terug te bezorgen.

Het privégebruik van de bedrijfswagen wordt niet uitgesloten, maar in art. 6d van het bedrijfswagenbeleid wordt bepaald dat bij zware nalatigheid door de werknemer alle kosten dienen te worden betaald, die aan derden of aan de werkgever worden veroorzaakt.

Als voorbeeld van zware nalatigheid wordt gegeven: *het rijden onder invloed van alcohol of andere stimulerende of verdovende middelen.*

Een zesde schadegeval in fout wordt ook aanzien als zware nalatigheid.

3. Tussen 15 november 2010 en 1 december 2010 was de heer D afwezig wegens ziekte.

In die periode, met name op 26 november 2010, veroorzaakte hij een ongeval, waarbij hij het terras van een café binnenreed en vernielde en daarna nog twee voertuigen aanreed.

Er werd vastgesteld dat anderhalf uur na het ongeval de alcohollimiet overschreden was tot 0,84 mg/l.

Dit ongeval was niet alleenstaand en werd voorafgegaan door schadegevallen op 12 december 2009, 9 maart 2010, 22 maart 2010, 3 september 2010 en 15 oktober 2010, terwijl hij ook nog beboet werd voor meerdere snelheids- en parkeerovertredingen.

4. Op grond van art. 11 van de eigen schade verzekeringspolis beriep de maatschappij Vivium zich op de uitsluitingclausule wegens alcoholintoxicatie.

Bij officiële brief van de raadsman van Bizerba aan de raadsman van de heer D werd hij op grond van art. 6b en 6d van het bedrijfswagenbeleid wegens zware nalatigheid in gebreke gesteld in betaling van de eigen schade ten bedrage van € 10.167 omwille van herstelkosten.

Hoewel de heer D zich aanvankelijk bereid had verklaard deze schade te vergoeden, antwoordde zijn raadsman dat de schade wel degelijk werd betwist en hij beriep zich op een andere clausule in het bedrijfswagenbeleid, waardoor bij een schadegeval tijdens privégebruik een plafond van € 500 zou gelden.

Dit blijkt zo te zijn indien het gaat om een 3de, 4de of 5de schadegeval zonder zware nalatigheid.

5. Partijen kwamen niet meer tot een oplossing, zodat de nv Bizerba Belgium op 25 februari 2011 tot dagvaarding voor de arbeidsrechtbank te Brussel overging en een schadebedrag van € 10.167, vermeerderd met wettelijke en gerechtelijke intresten, te kapitaliseren, vorderde van de heer D.

Deze laatste riep de onbevoegdheid van de arbeidsrechtbank in wegens buitencontractuele vordering.

Bij tussenvonnis van 5 april 2011 wees de arbeidsrechtbank deze onbevoegdheidsexceptie af, omdat de vordering gesteund was op de ter beschikking stelling van de wagen ingevolge de arbeidsovereenkomst. Omdat het ongeval nog diende beoordeeld te worden door de politierechtbank werd de vordering in afwachting van de strafrechtelijke afhandeling naar de rol verzonden.

6. De politierechter te Vilvoorde veroordeelde de heer D bij vonnis van 27 september 2011 wegens de vermengde tenlasteleggingen op basis van alcoholintoxicatie en zijn voertuig niet in de hand te hebben gehad tot een geldboete van € 200, vermeerderd tot € 1.100 of een vervangend rijverbod van 30 dagen met gedeeltelijk uitstel en tot een rijverbod van 20 dagen, dit alles vermeerderd met de klassieke bijdragen en kosten.

Dit vonnis is in kracht van gewijsde gegaan; er werd geen hoger beroep tegen aangetekend.

7. Bij tussenvonnis van 8 januari 2013 weerhield de arbeidsrechtbank te Brussel het oorzakelijk verband tussen de ingeroepen fout bij het ongeval en de schade ten bedrage van € 10.365,77, maar de heer D betwistte dat de schade zou betaald geweest zijn en vroeg voorlegging van het bewijs van betaling van de herstelfactuur.

De debatten werden heropend om Bizerba toe te laten dit betalingsbewijs voor te leggen.

Dit stuk werd voorgebracht en de heer D gedroeg zich naar de wijsheid van de rechtbank. De arbeidsrechtbank veroordeelde op 29 april 2013 de heer D tot betaling van € 10.365,77, vermeerderd met wettelijke en gerechtelijke intresten, te kapitaliseren van zodra zij betrekking hebben op een volledig jaar; hij werd ook veroordeeld tot de kosten, waarbij de rechtsplegingsvergoeding wegens onredelijke en deloyale procesvoering werd vereffend op het maximum van € 2.750.

8. Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel, tekende de heer D hoger beroep aan tegen dit vonnis en betwistte hij opnieuw het oorzakelijk verband, samen met de betwisting van de weigering van de verzekeraar om tussen te komen en de niet tegensprekelijke vaststelling van de schade.

Bizerba stelde een tegeneis wegens tergend en roekeloos hoger beroep en vorderde opnieuw de maximum rechtsplegingsvergoeding wegens kennelijke onredelijkheid.

II. BEOORDELING

1. Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is. Dit wordt overigens niet betwist.

2. Art. 6d van het door de heer D in het kader van zijn arbeidsovereenkomst onderschreven bedrijfswagenbeleid, wat de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank meebrengt wegens art. 578, 1ste Ger. W., bepaalt:

Bij een ongeval, te wijten aan zware nalatigheid, zal de werknemer steeds alle kosten dienen te betalen, zowel aan de werknemer als aan derden dit volgens de wettelijke bepalingen....

Een 6^e schadegeval "in fout" wordt aanzien als zware nalatigheid.

Art. 6b geeft als voorbeeld van zware nalatigheid: *het rijden onder invloed van alcohol of andere verdovende of stimulerende middelen.*

3. Ongeacht het feit dat het ongeval van 26 november 2010 het 6^e ongeval in fout was, wat door hem niet wordt tegengesproken, blijkt uit de in kracht van gewijsde gegane veroordeling door de politierechter en het strafdossier dat het ongeval veroorzaakt werd door de vastgestelde alcoholintoxicatie.

Uit het strafdossier blijkt afdoende dat de heer D geïntoxiceerd was, daarbij een volledig caféterras binnenreed en vernielde en daarna nog 2 geparkeerde wagens aanreed. Bij aankomst van de politie probeerde hij het nog voor te stellen alsof de geparkeerde wagen tegen hem gereden was.

De politie stelde een ontegensprekelijke alcoholgeur vast, een kleverige mond en zware oogleden; de ademtest na anderhalf uur gaf een resultaat van 0,86.

Het oorzakelijk verband tussen het ongeval en de alcoholintoxicatie blijkt uit deze elementen, die aanleiding gaven tot een veroordeling voor de vermengde feiten, waartegen hij geen hoger beroep heeft aangetekend.

4. De voorwaarden van art. 6b en 6d van het bedrijfswagenbeleid zijn vervuld, zodat de heer D gehouden is tot terugbetaling van de schade van zijn werkgever.

Het feit dat er geen vervolging was wegens dronkenschap doet hieraan niets af, gelet op de bepaling van art. 6b.

Ten onrechte betwist de heer D het standpunt van de verzekeraar die hij niet inzake heeft geroepen. Het oorzakelijk verband staat bovendien vast.

Tevens staat vast dat de door Bizerba gevorderd schade door haar werd betaald.

De kapitalisatie van de Intresten op de schadevergoeding

5. Art. 1154 B.W., dat anatocisme met betrekking tot interesten van kapitalen aan bepaalde voorwaarden onderwerpt, heeft betrekking op geldschulden. Deze bepaling geldt niet voor compensatoire interest bij waardeschulden, zoals de verbintenis tot vergoeding van schade wegens wanprestatie (Cass. 22 december 2006, *RW* 2006-07, 1439 en volgende, met noot A. VAN OEVELEN, "Het toepassingsgebied van het in art. 1154 BW geregelde anatocisme"; *Arbh. Antwerpen*, 15 december 2008, *Soc. Kron.* 2010, 37).

De voorwaarden voor kapitalisatie van de Intresten op de toegekende schadevergoeding zijn niet vervuld en dit onderdeel van de vordering is daardoor ongegrond.

Wat dit onderdeel betreft, is het hoger beroep gegrond.

De vordering wegens tergend en roekeloos beroep en de gerechtskosten

6. Aangezien het hoger beroep weliswaar zeer gedeeltelijk gegrond is, enkel wat betreft de kapitalisatie, kan niet gesproken worden van een tergend en roekeloos beroep. Deze vordering in hoger beroep is daardoor ongegrond.

7. Dit neemt niet weg dat de eerste rechter een correcte beoordeling gedaan heeft van het deloyaal proceskarakter van de behandeling in eerste aanleg, zodat de maximum rechtsplegingsvergoeding werd opgelegd. Door het met mondjesmaat betwisten, waardoor niet minder dan 3 vonnissen moesten worden geveld, terwijl het oorzakelijk verband niet ernstig kon worden in twijfel getrokken, werd een onredelijke proceshouding aangenomen, temeer daar de heer D de werkgever benaderd had voor een goedkope regeling van de schade.

In graad van hoger beroep werd een deel van de betwisting kunstmatig aangehouden, maar een ander onderdeel is gegrond.

De basis rechtsplegingsvergoeding voor deze aanleg volstaat.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht sprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Verklaart de tegeneis wegens tergend en roekeloos beroep ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis met die wijzigingen dat de intresten niet kunnen worden gekapitaliseerd; hervormt het vonnis op dit punt en wijst de gevraagde kapitalisatie af.
Bevestigt het vonnis voor al het overige.

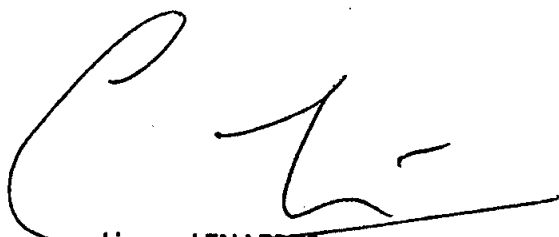
Veroordeelt de heer D tot de gerechtskosten van het hoger beroep, deze aan de zijde van Bizerba vereffend op rechtsplegingsvergoeding beroep:
Basisbedrag € 1.210.

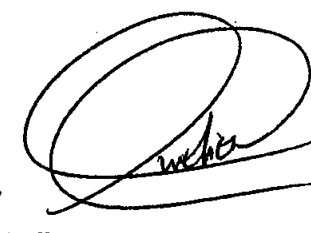
Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Lieven LENAERTS,
Jan LINDEMANS,
Steven MARCHAND,
bijgestaan door :
Kelly CUVELIER,

kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

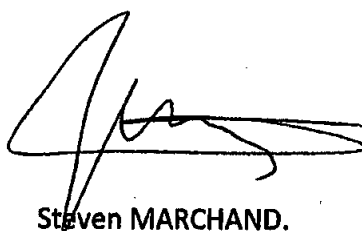
Lieven LENAERTS,

Kelly CUVELIER,

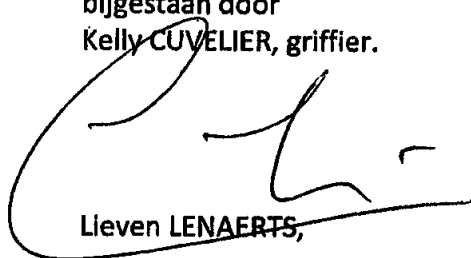
Jan LINDEMANS,

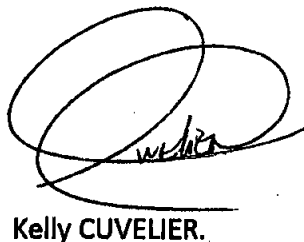
Steven MARCHAND.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 17 juni 2014 door:

Lieven LENAERTS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Kelly CUVELIER, griffier.

Lieven LENAERTS,

Kelly CUVELIER.

